

● Zekeriya Yılmaz

Hayâlin

Gecenin koynunda, hicran deminde
Usulca kapıyı vurdu hayâlin
Sanki hakikatten süzölmüş gibi
Öylece karşımda durdu hayâlin

Yâr diye sineme sardım kokladım
Yüreğimin derûnunda sakladım
Öylece sabaha kadar bekledim
İçimde bir gizli sırdu hayâlin

Unutturdu keder ile gurbeti
Bitirdi bağırmı yakan hasreti
Leb-i şirindeki balı, şerbeti
Meşk eyleyip bana verdi hayâlin

Belki bir hayâldi, belki de düştü
Canıma kıpkızıl bir ateş düştü
Zannettim ki yolum cennete düştü
Beni ta yürekten sardı hayâlin

Ondan beri uyku girmez gözüme
Buruk bir tebessüm kondu yüzüme
Bir lahza armağan edip özüme
Saati hasrete kurdu hayâlin

